

Kompozycja terażniejszości

Premiera 8 i 14 lipca 2024

„Improgeneracje” to założona latem 2024 roku grupa, w skład której wchodziły artystki i artyści różnych generacji ze społeczności Centrum w Ruchu: absolwentki Choreografii w Centrum (rocznego kursu choreografii eksperymentalnej), współtwórczynie spektakli czy członkinie kolektywu. W procesie, który trwał 3 tygodnie, dziewięć zawodowych performerek i performerów stała się spójnym zespołem indywidualności. Ich wspólnym językiem były metody zaproponowane przez liderkę projektu Marię Stokłosę. Na finał projektu zostały zaprezentowane dwa spektakle wykorzystujące improwizację jako narzędzie pracy choreograficznej. Kolejne odsłony „Kompozycji terażniejszości” powstawały na oczach widzów, w połączeniu i synergii. Ich siłą była wolność działania a także bliskość wytwarzająca się pomiędzy osobami performującymi. Te dwa tematy – wolność i bliskości – najmocniej wybrzmiały również w opiniach widzów.

Improwizujemy od 24 lat, od 7, od 2. Dla zabawy, z lęku i niepewności, z pociągu do ryzyka, z pożądania i pragnienia bycia kochaną, z braku pieniędzy na zwyczajny spektakl, żeby coś poczuć, zrozumieć, oswoić traumę, przez ADHD i astygmatyzm. Chcemy być w tym i z tym – bez żadnej pewności – i nie uciekać, kiedy nie wiemy, co się dzieje.

To jest JAM, to jest choreografia, to jest dom wariatów, pauza pomiędzy znaczeniami, krajobraz, zestrojenie zmysłów, wysiłków, rytmów, wyobraźni.

„Kompozycja terażniejszości” powstaje w ramach projektu „Improgeneracje”, dzięki któremu powołałyśmy do życia tymczasowy zespół improwizacji tańca. Punktem wyjścia do działania scenicznego jest praktyka choreograficzna Marii Stokłosa oraz zainteresowanie momentem, w którym coś powstaje na przecięciu wspólnego ruchu, kompozycji i zbiegu okoliczności.

Projekt jest finansowany przez miasto stołeczne Warszawa.

Fot.: Karolina Kraczkowska, postprodukcja zdjęcia: Konrad Grymin

Choreografia: Maria Stokłosa

Muzyka na żywo: Joanna Halszka-Sokołowska

Kostiumy: Olga Jurewicz

Dramaturgia widowni i produkcja: Justyna Czarnota

Improwizują:

aleks borys · Sylwia Nosarzewska · Bartosz Ostrowski · Gieorgij Puchalski ·
Agata Redlicka · Amelia Rozmanowska · Maria Stokłosa · Kacper Szalecki ·
Andrzej Woźniak

Improwizacja sceniczna to świadoma organizacja uwagi osoby tańczącej, która wybiera z czego akurat chce skorzystać, jaką rzeczywistość chce wykreować swoim działaniem. To ciekawe ćwiczenie w kontekście polityczności uwagi – praktyczne i uporczywie stawiane pytanie o to, co i w jaki sposób dostrzegamy, czemu nadajemy wagę i co pokazujemy, zarówno w świecie, jak i performując improwizację. Praktyki, które rozwijamy i rozpowszechniamy mają długą tradycję emancypacyjną, służącą do ekspresji różnych mniejszości, inności, wykluczenia.

Chciałybyśmy i chcielibyśmy dalej rozwijać nasz projekt poprzez regularną praktykę, ale też spotkania z publicznością. Widzimy, jaką wartość mają oba te aspekty. Improwizacja wymaga nieustającej praktyki, by więź między osobami performującymi mogła być głębsza, a kolejne pokazy odsłaniały coraz to nowe tematy dla nas samych i dla osób uczestniczących w pokazach.

To są obszary naszych zainteresowań artystycznych, które jednocześnie motywują nas do wzięcia udziału w tym open callu.